

KESZI HARANGSZÓ

Budakeszi római katolikus egyházközségének kiadványa

2020. június 21.

XVIII. évfolyam 18. szám

Évközi 12. vasárnap

„Az igazak ellenben örülnek, ujjonganak Isten színe előtt.”

Egyházközségünk hirdetése:

Június 21. vasárnap:

08:00 – Élő János

10:00 – +József

19:00 – Rózsafüzér Társulat élő
és elhunyt tagjaiért

A szentmise olvasmányai:

Jer 20,10-13;

Zs 68;

Róm 5,12-15

Mt 10,26-33

Június 22. hétfő:

Nolai szent Paulinus püspök

06:30 –

Június 23. kedd

06:30 –

Június 24. szerda:

Keresztelő Szent János születése

06:30 –

Június 25. csütörtök:

06:30 –

18:30-19:30 – Szentségimádás a
templomban

Június 26. péntek:

18:00-19:00 - Gyóntatás

19:00 –

Június 27. szombat:

19:00 – +László

Emlékezzünk Németh László
atyára

Június 28. vasárnap:

08:00 – Hálaadás

10:00 – +Teréz

Német mise

19:00 – Élő családtagok

**Július 5-n vasárnap Péter
fillér gyűjtés**

**Papszentelés
egyházmegyénkben**

2020. június 24-én, az egyházmegye hagyományának megfelelően Keresztelő Szent János születésének ünnepén pap- és diakónusszentelés lesz, mely során a főpásztor pappá szenteli Győri Balázs István diakónust, és diakónussá szenteli Szakács Péter akolitust.

A járványügyi helyzetre való tekintettel a szentmisén a papság és asszisztencia, valamint a szentelendők és jubilánsok közvetlen hozzátartozói vesznek részt. Köszönjük, hogy híveink közös örömeiket idén otthoni imádságban és hálaadásban fejezik ki

Templom fertőtlenítése

Sekrestyésünk minden szentmise után - a járvány kezdete óta - lefertőtleníti az összes padot és ajtó kilincset. Ez egyedül nagyon sok idő. Kérjük, aki teheti, segítsen a szentmise után a közösség megóvása érdekében. Köszönjük.

**A lelkipásztorok
alkossanak hidat
Isten és a nép között
– Ferenc pápa
katekézise**

Mózes minden kétsége, bizonytalansága ellenére ráhagyatkozott Isten akaratára, vállalta a közvetítő szerepét az Úr és a nép között. Mai közbenjárónk, Jézus előképe ő, aki imádkozik értünk. A lelkipásztorok is legyenek pontifexek, hidak Isten és a hívek között, akiket nem elítélni kell, hanem felemelni őket, imádkozni értük.

Június 17-én, szerdán délelőtt ismét az Apostoli Palota könyvtárában tartotta meg a pápa katekézisé, folytatva az imádságról szóló elmélkedés-sorozatát. Ezúttal Mózes imájához fűzte gondolatait. Mózes imája

„Mózes igyekezett kiengesztelni az Urat, az Istent, s így szólt: „Uram, miért lobbannál haragra néped ellen, amelyet nagy hatalommal és erős kézzel hoztál ki Egyiptomból? (...) Lohadjon le tehát haragod és vond vissza a csapást, amellyel a népet sújtani akarod. Gondolj Ábrahámra, Izsákra és Jákobra, a szolgálóidra, (...)” Erre az Úr visszavonta a csapást, amellyel népét megfenyegette.”
Mózes emberi arca

Ferenc pápa e szavakkal kezdte katekézisé: Az imáról szóló sorozatunkban rájövünk, hogy Isten soha nem szerette a könnyű szónokokat. Mózes sem volt gyenge beszédpartner, már meghívása napjától kezdve. Emberi mértékkel mérve megbukott. A Kivonulás könyve úgy ábrázolja őt Mádián földjén, mint egy szökevény. Fiatalon könyörületes érzett népe fölött, és az elnyomottak védelmére is kelt. De hamar fölfedezi, hogy a jó szándék ellenére keze nem igazságot oszt, hanem inkább erőszakot. Szertefoszlanak hát dicső álmái: Mózes nem ígéretes tisztviselő már, aki előtt gyors szakmai felemelkedés áll, hanem olyasvalaki, aki eljátszotta

az esélyét, és most egy olyan nyáját legeltet, amelyik nem is az övé.
Mózes félelmei, ellenvetései

Éppen Mádián pusztaságában szólítja meg Isten az égő csipkeborból Mózes: „Én vagyok az Isten, atyáid Istene: Ábrahám Istene, Izsák Istene, Jákob Istene.” Erre Mózes eltakarta arcát, mert félt Istenre tekinteni.” (Kiv 3,6) Isten meghívja, hogy újra vegye gondjaiba Izrael népét, de Mózes fél, és ellenvetéseket hoz föl: Nem vagyok méltó a küldetésre, nem ismerem Isten nevét, nem fognak hinni nekem az izraeliták, dadogok... A legtöbbször elhangzó kérdése a miért? Miért hívtál meg? Miért akarsz kiszabadítani ezt a népet? A Mózesi könyvekben van egy drámai szakasz, ahol Isten Mózes szemére veti bizalmatlanságát, ami miatt nem fog bejutni az ígéret földjére. „Mivel nem hittetek nekem, s nem dicsőítettetek meg Izrael fiainak szeme láttára, nem vezethetitek el ezt a népet arra a földre, amelyet majd adok nekik.” (Szám 20,12)

Mózes nem feledkezik el népéről

Ingadozó, félelemmel teli szíve miatt hogyan tud imádkozni Mózes? – tette föl a kérdést a pápa, hozzátéve, hogy Mózes úgy tűnik fel előttünk, mint amilyenek mi vagyunk. Velünk is ez történik, amikor kétségeink támadnak, és nem tudjuk, hogyan fogjunk hozzá az imához. Mózesnek nemcsak az ereje, hanem ez a gyengesége is megfog minket. Isten megbízza, hogy adja át törvényét a népnek, ő az istentisztelet alapítója, a legmagasabb rendű titkok közvetítője, mindez azonban nem akadályozza meg abban, hogy továbbra is a szolidaritás szoros kötelékével kapcsolódjon népéhez, különösen a kísértés és a bűn idején. Mindig a nép közelében marad. Soha nem feledkezik el róla. Ebben áll a lelkipásztorok nagysága: nem feledkeznek el a népről, gyökereikről. Ahogy Pál mondja a szeretett, fiatal Timóteus püspöknek: „Emlékezz édesanyádra, nagymamádra, gyökereidre, a népedre”. Mózes kitart népe mellett és hűséges Istenhez

Ferenc pápa így folytatta katekéziséét: Mózes olyannyira baráti kapcsolatban áll Istennel, hogy szemtől szembe beszél vele (vö. Kiv 33,11). Az emberek barátja is olyannyira, hogy irgalmat érez bűneik miatt, kísértéseik

miatt, hirtelen támadt nosztalgiájuk miatt, amellyel a múltba vágyanak vissza, amikor még Egyiptomban voltak. Mózes nem tagadja meg Istent, de ugyanígy nem tagadja meg népét sem. Kitart saját vére mellett, hűséges Isten hangjához. Nem egy autoriter és despota hadvezér. A Számok könyve egyenesen így jellemzi őt: „Mózes azonban nagyon alázatos ember volt, alázatosabb, mint bárki a földön” (vö. Szám 12,3). Dacára kiváltságos helyzetének, Mózes nem szűnik meg a lélekben szegények sorába tartozni, akik életüket az Istenbe vetett bizalommal élik le. A nép fia – tette hozzá a pápa.

Mózes és a közvetítő imádsága

A Katolikus Egyház Katekizmusa erre vonatkozóan így ír: „Amikor az ígéret teljesedni kezd (a húsvétban, a kivonulásban, a törvényadásban és a szövetségkötésben), Mózes imádsága a közbenjáró imának megindító előképe, mely majd abban fog beteljesedni, "aki az egy közvetítő Isten és az ember között, az ember Krisztus Jézus" (1Tim 2,5). (KEK, 2574). Istenbe vetett hite és emberei iránt érzett atyasága összefonódik. A Szentírás rendszerint úgy ábrázolja Mózes, amint karját az ég felé, Isten felé emeli, mintegy hidat akar képezni személyével az ég és a föld között. Még a legnehezebb pillanatokban – mint például amikor a nép elutasítja Istent és aranyborjút állít magának – sem érzi úgy Mózes, hogy elforduljon népétől. Ez az ő népe. A Te néped. Az én népem. Nem tagadja meg sem Istent, sem a népet. És azt mondja Istennek: „Nézd, a nép nagy bűnt követett el és aranyból csinált magának istent. Mégis bocsásd meg vétkét... ha nem, akkor törölj ki engem a könyvedből, amelyet írtál.” (Kiv, 32,31-32)

Szép példa a lelkipásztori magatartásra

Mózes nem árusítja ki a népét. Ő a híd, a közvetítő Isten és a nép között. Nem adja el a népét, hogy karriert csináljon. Nem törtet, hanem közbenjár népéért, saját húsáért, véréért, saját történelméért, és Istenéért, aki meghívta őt – fejtette ki Ferenc pápa, majd hozzátette: Milyen szép példa valamennyi lelkipásztornak, akiknek hídnak kell lenniük. Ezért hívják őket

pontifexnek, hídnak. A pásztor híd saját népe és Isten között, akihez hivatása révén tartozik. Mózes ilyen. „Uram, bocsásd meg a nép vétkét ... ha nem, akkor törölj ki engem a könyvedből, amelyet írtál. Nem akarok karriert csinálni a népemmel.” Jézus nagy prófétája

Az igazi hívő emberek ezt az imádságot táplálják lelki életükben. Még ha meg is tapasztalják, hogy mások eltávolodnak Istentől, ezek a szónokok nem ítélik el őket, nem utasítják vissza őket. A közbenjárás magatartása a szentekre jellemző, akik Jézus példáját követve hidak Isten és népe között. Mózes ebben az értelemben Jézus, közbenjárónk és pártfogónk legnagyobb prófétája volt. Ma is Jézus a pontifex, a híd közöttünk és az Atya között. És közbenjár értünk, megmutatja az Atyának sebeit, melyekkel üdvösségünkért fizetett. Mózes pedig a közbenjáró Jézus alakja, aki imádkozik értünk. A leggonoszabb ember is Isten gyermeke

Mózes arra ösztönöz minket, hogy Jézus égő buzgalmaival imádkozzunk, hogy közbenjárjon a világért, nem feledve, hogy az minden esendősége dacára Istenhez tartozik. Mindenki Istenhez tartozik. A legnagyobb bűnösök, a leggonoszabb emberek, a legkorruptabb vezetők is Isten gyermekei, és Jézus ezt érzi és közbenjár mindenkiért. A világ pedig azért él és virul, mert élvezzi az igaz áldását, a kegyes imát, a szent, a közbenjáró, a pap, a püspök, a pápa, a világi hívő, bármelyik megkeresztelt ember imáját, amelynek fohásza szüntelenül száll föl Istenhez minden időben és mindenhol. Gondoljunk Mózesre, a közbenjáróra! Amikor pedig kedvünk támad ítélkezni valaki fölött, és forr bennünk a düh – a harag jót tesz, egészséges, de az ítélkezés nem tesz jót. Fölmérgesedsz, és mit kell tenned? Járj közben az illetőért! Sokat fog segíteni nekünk. Köszönöm – zárta rögtönzött szavakkal szerda délelőtti katekéziséét Ferenc pápa.

Gedő Ágnes – Vatikán